

CiU refusa pactar amb el PSC per la "submissió" al PSOE

Pelegrí al·lega que Montilla no té projecte per a Catalunya perquè el seu país és Espanya. Mas avança que s'esperarà a reclamar el concert econòmic al pròxim president espanyol, el 2012

O.A.-E.
BARCELONA

No hi haurà un govern *so-ciovergent*. Així ho va descartar ahir el secretari general d'Unió, Josep Maria Pelegrí, que va donar per impossible una aliança amb el PSC perquè el seu "projecte de país és Espanya". "Nosaltres no podem pactar amb forces polítiques que no tenen un projecte per a Catalunya", va argumentar. El número dos de la federació per Lleida va tancar la porta a un executiu de coalició amb els socialistes catalans, i va posar en relleu la "submissió" dels de José Montilla al PSOE. En una entrevista a Efe, Pelegrí va insistir que el propòsit d'Artur Mas és governar tot sol.

Artur Mas i Josep Maria Pelegrí, en un ple del Parlament ■ QUIM PUIG / ARXIU

Aquesta és la segona veu que s'alça dins de CiU per refusar hipotètics acords postelectorals. El portaveu de la federació al Parlament, Oriol Pujol, ja

va rebutjar recentment una coalició governamental amb ERC, i va farcir l'anunci de crítiques molt dures a la gestió dels republicans en el tripartit.

Amb tot, i conscient que l'aritmètica parlamentària manarà, CiU no ha tancat el ventall de suports parlamentaris que podria necessitar per governar si

guanya les eleccions però no aconsegueix la majoria absoluta.

A mitja legislatura

Mas també va donar més detalls sobre la principal proposta amb què es presenta als comicis: el concert econòmic. En una entrevista a l'ACN, el líder de CiU va avançar que, si governa, s'esperarà a reivindicar-lo el 2012, un cop s'hagi constituït un nou govern espanyol, que podria ser ben bé a les mans del PP. No és fins ben avançada la legislatura, doncs, que CiU preveu obrir la negociació amb el govern espanyol, amb la convicció que no caldria reformar la Constitució perquè Catalunya tingués un finançament com el basc. ■

El Síndic busca un pacte amb el Defensor del Poble

Redacció
BARCELONA

El síndic de greuges, Rafael Ribó, s'ha posat en contacte amb la defensora del poble, María Luisa Cava de Llano, amb l'objectiu d'arribar a un acord per recuperar competències d'aquesta institució retallades pel Tribunal Constitucional. El TC havia anul·lat de l'Estatut la possibilitat que el Síndic supervisi "amb caràcter exclusiu" l'activitat de la Generalitat i la dels organismes i activitats que s'hi relacionen. "Si hi ha voluntat de cooperació, l'acord és possible", va indicar ahir Ribó.

Des de Prada, la consellera d'Acció Social i Ciutadania, Carme Capdevila, va assegurar que el recurs de Cava contra la llei d'acollida és producte "de la voluntat de notorietat i que se la nomeni de manera definitiva defensora". ■

ANÀLISI

Albert Royo i Mariné

Exsecretari de Cooperació Exterior i Afers Exteriors del govern de Catalunya (2004-2007)

Per una política exterior sòlida

En un món globalitzat i interdependent com l'actual, és essencial que el govern de Catalunya mantingui unes relacions fluides amb altres governs, organitzacions i entitats que se situen més enllà de les nostres fronteres, ja que, si no, ens arrisquem a perdre un bon grapat d'oportunitats com a país. Avui dia, els actors s'interrelacionen a nivell internacional fins a superar jerarquies i difuminar els límits de la diplomàcia governamental. El govern de Catalunya ha de ser present en aquest escenari amb l'objectiu de defensar els interessos del país allà on estiguin en joc i de participar en la governança internacional per tal de contribuir a construir una Europa unida i un món més just, pacífic i sostenible.

Sobre la base de la feina dels primers governs de la Generalitat recupe-

rada, en els darrers anys el govern ha anat assentant els fonaments d'una política pública d'acció exterior, ambiciosa, endreçada i coherent. Així, ha començat a signar acords marc de col·laboració amb governs i organitzacions internacionals, i ha avançat en la simplificació de la presència física de la Generalitat a l'exterior, racionalitzant (i agrupant) les diverses xarxes d'oficines sectorials (comercials, culturals o turístiques) i alhora creant una xarxa de delegacions polítiques en els principals centres decisoris (a Brussel·les, París, Berlín, Londres, Nova York i Buenos Aires).

A més, per tal de garantir la continuïtat de la política exterior més enllà dels canvis de govern, també s'ha aprovat un pla estratègic d'acció exterior i s'ha avançat en la professionalització de l'acció exterior creant un perfil

especialitzat en política europea i internacional dins la funció pública catalana i desenvolupant una base de dades única per gestionar el conjunt de projectes, activitats i contactes internacionals dels departaments del govern.

Per altra banda, la consolidació d'una política de cooperació al desenvolupament homologable a

Europa ha esdevingut un referent per a molts altres governs subestats. També és destacable el naixement d'una política governamental d'ajut humanitari i d'emergència, que permet coordinar la resposta catalana davant de greus crisis humanitàries, així com la creixent

implicació catalana en missions d'observació electoral en territoris en conflicte o postconflicte. Més enllà de la necessària consolidació d'aquestes línies de treball, encara hi ha molts reptes a afrontar. Per un costat, necessitem una autèntica estratègia de comunicació exterior, que ens permeti explicar-nos al món directament (en diverses llengües i sense intermediaris que desco-neixen la realitat catalana). Cal convidar periodistes i líders d'opinió estrangers a conèixer el país, elaborar productes comunicatius destinats a les principals cancelleries i mitjans internacionals i implicar els nombrosos i influents catalans i catalanòfils que hi ha arreu del món... Per altra banda, hem de seguir treballant per consolidar l'estructura administrativa de la política exterior: cal reforçar la coordinació de l'ac-

ció exterior dels departaments del govern, per tal d'aprofitar sinergies i evitar duplicitats; cal superar l'actual divisió entre les relacions amb la Unió Europea i les relacions exteriors del govern; i cal seguir formant els professionals de la gestió pública catalana en relacions internacionals (amb estades en organitzacions internacionals i intercanvi de bones pràctiques amb altres administracions).

Per tot plegat, i seguint l'exemple d'altres governs subestats, és el moment de dotar el govern d'un departament de política europea, exterior i de cooperació que garanteixi una política pública d'acció exterior sòlida amb l'objectiu últim d'aprofitar per al nostre país les oportunitats que ofereix el món i de presentar Catalunya com un actor internacional seriós, responsable i compromès. ■

Camats serà la número 2 de la llista d'ICV a les eleccions

P.LI.
BARCELONA

El secretari general d'ICV i candidat a la Generalitat, Joan Herrera, proposarà a Dolors Camats com a número 2 de la llista ecosocialista. D'aquesta manera, l'actual portaveu d'Iniciativa al Parlament repetirà el lloc dels comicis del 2006, quan Joan Saura ja la va situar darrere seu. "Formem un bon tiquet electoral. Estic convençut que farà una feina excel·lent, com l'ha fet fins ara", va expressar Herrera a Europa Press.

L'elecció serà efectiva en el pròxim consell nacional d'ICV, convocat per al primer dissabte de setembre, i també es nomenarà oficialment el número 3, que correspon a EUiA, i tot apunta a Jordi Miralles. Els líders d'ICV de les altres tres circumscripcions catalanes són Hortènsia Pla per Tarragona, Joan Boada per Girona i Francesc Pané per Lleida. ■